

nærmest, og naar der er en svensk Handelsattaché knyttet til det svenske Gesandtskab i Konstantinopel, og der tillige er knyttet en dansk Handelsattaché til det, og de to Handelsattacheer til en vis Grad kommer til at konkurrere, vil det være menneskeligt, og der vil ikke være det mindste at sige til det, om det svenske Gesandtskab havde mere Øre og Hjerter for sin egen Handelsattaché end for den danske. Der er heller ingen Tvivl om, at Udenrigsministeren har Ret i, at Handelsattachéens Prestige i høj Grad hæves, og at hans hele Virksomhed fremmes, naar han stilles under eget Flag, naar han har en selvstændig dansk Repræsentation paa det vedkommende Sted at støtte sig til. Alt dette taler meget for at indføre en selvstændig diplomatisk Repræsentation i Konstantinopel.

Det har været Udenrigsministeriets Tanke, at denne diplomatiske Repræsentant, der tænkes at skulle være en Chargé d'affaires, tillige skulde akkrediteres i nogle af Balkanstaterne. I andre skulde efter Udenrigsministeriets nærmere Bestemmelse Gesandten i Wien akkrediteres. Ogsaa dette, at der bliver selvstændigt akkrediterede Gesandter i alle Balkanstaterne, for at der kan være en effektiv Ledelse af Konsulatvæsenet i disse Lande, tror jeg, vil være rigtigt. Man kunde sige, at Balkanstaterne kunde lægges ind under Gesandten i Wien, men det vilde vistnok være lidet praktisk, da dette Gesandtskab i Forvejen har saa meget at tage Vare, at der ikke vil kunne komme en tilstrækkelig energisk Repræsentation ud af det, hvis samtlige Balkanstater skulde lægges ind under det. Man tænker sig nu Sagen ordnet saaledes, at der i Konstantinopel bliver en Chargé d'affaires, som tillige skal akkrediteres i nogle af Balkanstaterne, at der tillige ved Gesandtskabet i Konstantinopel skal ansættes en Handelsattaché; at Gesandten i Wien ikke længere som hidtil skal være akkrediteret i Rom, at den nuværende Gesandtskabspost skal forandres til en Chargé d'affaires-Post, mulig med Titel af Ministerresident, og at der ansættes en selvstændig Chargé d'affaires i Rom. Man tænker sig saa, at medens den østerrigske Chargé d'affaires skal være akkrediteret i enkelte af Balkanstaterne, skal Gesandten i Rom være akkrediteret i Svejts, hvor vi hidtil ikke har haft nogen selvstændig diplomatisk Repræsentation, men kun en Valgkonsul med et Vicekonsulat under sig.

Det er let at se, hvorfor den højtærede Udenrigsminister har foreslaaet at forringe den diplomatiske Rang for Gesandtskabet i Wien, det er udelukkende af økonomiske Hensyn, jeg kan ikke tænke — og det fremgaar ogsaa af Motiverne og Ministerens Fremsættelsestale —, at der er andre Grunde derfor. Man har ment, at en Del af de Merudgifter, som kræves til Gesandtskabet i Konstantinopel, burde indvindes ved Besparelse andetsteds, og at Besparelsen uden Skade kunde ske i Wien, idet Gesandtskabet i Wien nød en Fordel derved, at det blev løsgjort fra sin Forpligtelse til at repræsentere Danmark i Italien, hvilket hidtil har medført, at Gesandten en Tid af Aaret har maattet være borte fra Wien. Jeg skal tilføje, at efter Lovforslaget vil Danmarks Repræsentation i Italien ikke blive dyrere end nu. Jeg skønner dog saavel af Motiverne som af Fremsættelsestalen, at det ikke er helt uden Betænkelighed, at den højtærede Udenrigsminister foreslaar at gøre Gesandtskabet i Wien til en Chargé d'affaires-Post, mulig med Titelen af Ministerresident, og jeg kan ikke nægte, at jeg heller ikke er helt fremmed for at mene, at der kunde være nogen Betænkelighed derved. Imidlertid er det en Ting, der kan drøftes i det Udvalg, som Sagen eventuelt bliver henvist til, og der kunde maaske være Spørgsmaal om at aabne endnu større Frihed for den Stilling, som vor Repræsentant i Wien skal indtage, end sket er ved Ministerens Forslag. Man vil se, at Affattelsen af § 1 medfører, at der bliver en vis Frihed med Hensyn til den nærmere diplomatiske Rangstilling, som de forskellige faste Gesandtskaber skal indtage, men der kunde mulig være Spørgsmaal om at udvide Rammens yderligere, saa at der blev Frihed til uden nogen Forandring af Loven at bestemme den Stilling, som Gesandten i Wien skal indtage, noget efter de skiftende Forhold. Wien er for det første en Stormagts-hovedstad, og dernæst er den, efter som de udenrigspolitiske Forhold har formet sig, i politisk Henseende et meget vigtigt Punkt, hvor det i alt Fald til Tider kan have sin Betydning at have en Mand, der er i Stand til at bedømme Forholdene rigtigt og i Stand til at give sin Regering fornøden Underretning om, hvorledes de almindelige politiske Forhold udvikler sig, set fra denne vigtige Observationspost.

Repræsentationen i Italien vil uden Tvivl efter Lovforslaget blive ikke saa lidt mere tilfredsstillende, end den er nu. Jeg